

ПОЛИМЉЕ

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА



ГОДИНА LXXIV

БРОЈ 3036

ЦЕНА 70 ДИНАРА

ПРИЈЕПОЉЕ

7. MART 2025.

**Prijepoljci van Prijepolja****Šejla Rondić**

Str. 8



Нерешени проблеми ЈКП "Лим"

Део седнице Скупштине општине Пријепоље одржане 6.3.2025.ВЕРИЦА КИЈАНОВИЋ
verica@listpolimlje.info

У делу седнице Скупштине општине Пријепоље која је јуче одржана изгласан је дневни ред од 23 тачке уз две допуне које се тичу утрошка средстава за здравствену заштиту и разрешења члана Школског одбора у Тахничкој

школи. Одборник **Едиб Кајевић** дао је предлог да се као допуна усвоји и питање подршке студентским захтевима. Међутим, ова допуна није усвојена.

Расправа по првој тачки дневног реда која се тиче

размене грађевинског земљишта закључена је тако што је одборник **Ратко Ракоњац** поставио питање зашто је уопште овај процес трајао овако дуго, према његовим речима, две године. Председник општине Драго

Попадић рекао је да се локална валст бавила и другим бројним инвестицијама, док је начелинк Општинске управе **Миодраг Ђубић** рекао је да је до застоја дошло из разлога поштовања свих потребних процедура.

Потом, када је у питању друга тачка дневног реда, која се тиче Стратегије за унапређење положаја младих Општине Пријепоље за 2025-2029. годину, координаторка Канцеларије за младе **Милена Јоавановић** истакла је да је

наставак на трећој
страни ▶

Више од три деценије од отмице у Штрпцима Стр. 2	Седница већа Стр. 3	Приче са Лима Стр. 4	Удружење жена Полимља Стр. 5	Кошарка из угла тренера Стр. 6
--	-------------------------------	--------------------------------	--	--

**П**

MREŽE @list.polimlje

@list_polimlje

List Polimlje

listpolimlje.info

REDAKCIJA 065/712555

polimlje@gmail.com

Izeta Čavića 12/7

novinarnica.net

PRETPLATITE SE SKENIRAJTE IPS KODOVE NA STRANICI BROJ 7

Друштво

Више од три деценије од отмице у Штрпцима

Да се никада не заборави

АЊА ПУЗОВИЋ
anja@listpolimlje.info

Навршиле су се 32 године од трагичног злочина у Штрпцима, када су припадници Војске Републике Српске извели 20 цивила из воза на релацији Београд-Бар, а касније их убили. Године бола, наде и неизвесности нису донеле правду породицама жртава, али су оставиле неизбрисив траг у њиховим животима.

Као и сваке године, 27. фебруар је у Пријепољу обележен комеморативним скупом, на којем су се окупиле чланови породица жртава, представници локалне самоуправе, политичких партија, невладиних организација и бројни грађани, како би одали почаст настрадалим.

За породице деветоро убијених Пријепољаца који су кобног дана 1993. године отети у Штрпцима, а потом ликвидирани у близини Вишеградске бање, време није донело олакшање. Судски поступци су делимично расветлили злочин, пред судовима у региону правоснажно је осуђено десет особа, док се у Србији води поновљени процес. Ипак, налогодавци и главни организатори и даље нису изведени пред лице правде.

„Истина је испливала 2002. године, када су скинуте ознаке тајности из докумената Железнице, са којих се види ко су били организатори. На тим састанцима били су генерали, главни полицајци, свих девет директора Железнице. Злочин је био најављен месец дана раније и могао је бити спречен да то није био интерес виших инстанци“ каже **Наил Кајевић**, брат убијеног Нијазима Кајевића.

Породице жртава истичу да је највећи проблем то што се и даље не трага за телима настрадалих.

„Зна се где су. Посмртни остаци су бачени у Дрину. Током реконструкције бране у Језеру Перућац 2009. и 2010. године пронађени су остаци само четири жртве, али већина их је вероватно и даље ту. Када се брана реконструисала, могло се још тражити, али је тадашња власт одлучила да стане. Недостајала је политичка воља да се истрага приведи крају“ додаје Кајевић.

Велики је и правни изазов да жртве отмице у Штрпцима



добију статус цивилних жртава рата. У Србији овакав статус могу добити само они који су страдали на територији земље од стране непријатељске војске, док је у Црној Гори такав закон донет прошле године.

„Иако је неколико породица успело да добије тај статус у Црној Гори, многи су и даље незадовољни. Најмлађе дете једне од жртава данас има 33 године и нема право на пензију, иако се школовало од социјалне помоћи. Мајка једног од страдалих, који је био једини хранитељ у породици, преминула је у 53. години, јер није имала приступ адекватној здравственој заштити. Све је закаснило“ истиче Кајевић.

Комеморативни скуп у Шарампову, код спомен-обележја које је 2009. године подигла Општина Пријепоље, почео је у 15:05 – у тренутку када је воз заустављен у Штрпцима пре три деценије. Чланови породица, грађани и представници институција положили су венце и цвеће у знак сећања на настрадале.

„Са тугом и пијететом сећамо се свих страдалих и изражавамо солидарност са њиховим породицама које деценијама пролазе кроз бол и неизвесност. Прошле су 32 године, а још увек немамо јасну осуду од државе Србије, нема обештењења нити признања статуса цивилних жртава рата“ нагласио је председник Бошњачког националног вијећа **Фуад Баћинанин**.

Заменик председника општине Пријепоље, **Елвин Баћица**, поручио је да ће локална самоуправа наставити да подржава породице жртава у борби за правду.

„Данас смо овде да кажемо да већина ових душа још увек није добила најосновније људско право – право на достојанствен укуп. Правда није задовољена. Свима који је спутавају поручујемо да треба да се стиде, а ми ћемо

наставити да се боримо да истина о Штрпцима не буде заборављена. Истина је дошла, али правда још није“ рекао је Баћица.

Присутнима се обратио и народни посланик др. **Муамер Бачевац**, који је нагласио значај упорности породица жртава у очувању сећања на овај злочин.

„Ви сте учинили највише – подигли сте злочин у Штрпцима у незаборав. Локална заједница је дала допринос једногласном осудом и овим спомеником који ће вечно сведочити о недужним жртвама“ истакао је Бачевац.

Комеморацији су присуствовали и народни посланик СПП **Един Нумановић**, председник СДП **Самир Лекић**, као и бројни представници политичких и друштвених организација.

„Овај злочин има дубљи значај, не само за породице жртава, већ за све нас. Он мора остати у култури памћења како се овакве трагедије никада више не би поновиле“ поручио је Нумановић.

„Нећемо престати да будемо уз жртве овог злочина. Поруча коју шаљемо овог дана јесте порука мира, толеранције и заједничког живота, како би се осигурало да се овакви догађаји више никада не понове“ додао је председник СДП Самир Лекић.

На крају скупа, венце и цвеће положили су представници општине Пријепоље, Бошњачког националног вијећа, Ријасета Исламске заједнице Србије, Града Новог Пазара, Санџачке демократске партије, Коалиције „Заједно за Пријепоље“, Странке демократске акције Санџака, Странке правде и помирења, као и представнице организације „Жене у црном“.

Док породице и даље чекају правду, једно је сигурно, сећање на жртве Штрпца никада неће избледети.

Шести скуп подршке студентским захтевима

Ко год мисли да ограничи нашу љубав на границе, тај се жестоко преварио



Амир Реко се обраћа скупу



Окупљени грађани

ВЕРИЦА КИЈАНОВИЋ
verica@listpolimlje.info

У петак је одржан шести по реду скуп подршке студентским захтевима, као и претходни, одржан је у вечерњим часовима. Скуп је, као и досадашњи, започео на платоу испред Дома културе. Потом су се присутнима обратили **Раде Бабић**, један од организатора, и **Амир Реко**, официр у пензији. Затим је одржана протестна шетња од Дома културе, преко Шарампова, до зграде Општинске управе, а затим назад до платоа испред Дома. И овога пута, окупљени су одржали мирни скуп подршке студентским захтевима, а припадници ПУ Пријепоље су га поново обезбеђивали.

„Драги млади људи, драги грађани Пријепоља, мени је вечерас заиста велико задовољство да сам заједно са вама. Ја знам да је за мене лично, на неки начин, било мало осјетљиво доћи овдје, пошто сам родом из Босне, доћи у другу земљу и говорити.

Али, ја се ниједног тренутка не двоумим. Наша младост је наша будућност. Онај ко то не схвата, не схвата поенту и суштину живота. Ја сам полагао некада испит, као млад човек, полагао сам испит људскости у најтежим тренуцима мога живота. Испред себе сам видео неке људе који нису ни криви ни дужни. Видио сам уплашене људе и у својим рукама сам имао њихове животе. Било је ту јако тешких тренутака. Ви, млади људи, данас положете испит већи него што сам ја полагао. Ви, млади људи на којима је будућност, носите велики терет на себи. И тај испит је наша свјетлост. Није то само овдје у Србији, то је у Босни и цијелом региону. Ви сте наша љубав, ви сте наша нада. Ви сте моја дјеца. Ко год мисли да ограничи нашу љубав на границе, тај се жестоко преварио. Љубав је једна, она се носи у срцу“, рекао је Амир Реко, официр у пензији.

Догађаји



Наставак са насловне стране

овај документ урађен у складу са националном стратегијом из ове области, а да се само финансирање спроводи из буџета локалне самоуправе и из разних фондова. **Дино Башовић**, помоћник председника општине, истакао је да је велики број младих од 15 до 35 година био укључен у формирању нацрта ове стратегије и да је преко 500 људи учествовало у истраживању како би се што квалитетније иста направила.

Странка Правде и помирења и њени одборници у СО Пријепоље подржали су овај предлог и изразили наду да ће се отворити више клубова за младе у другим месним заједницама, као што је то случај био недавно у Бордареву. Одборник Ракоњац је изнео податак да је рок за усвајање ове стратегије био 1. децембар прошле године. Одборник **Оливер Мрдаковић** изнео је став да би у разматрање, као саставни део ове стратегије, требало узети и такозвани „Студентски едикт“ који су усвојили студенти на последњем скупу у Нишу 1. марта.

Председник општине Попадић рекао је да ће ова и друге стратегије овог типа побољшати положај како би се поспешила могућност конкурисања код европских фондова.

Када је у питању следећа тачка дневног реда у којој је било речи о усвајању Статута Установе за спорт и омладину,

одборник Ракоњац истакао је да се он залаже да се овај Статут повуче. Одборник **Мухамед Башић** истиче да је неопходно основати ову Установу и да она почне што пре са радом како би се неометано одвијали пројекти који анимирају младе. Башић је, такође, истакао да, када је у питању в.д. директорице ове Установе **Драгане Вараклић**, према његовим речима, не постоји боља особа за ту позицију.

Потом, на деовном реду се нашло и разматрање извештаја ЈКП „Лим“ за претходну годину и програма пословања за ову годину. Вршилац дужности директорице ЈКП „Лим“ **Драгана Голубовић** истакла је неколико проблема са којима се она као директорица суочава и који веома успоравају рад и квалитет обављеног посла самог предузећа. Наиме, према њеним речима, највећи проблем се јавља приликом грејне сезоне, када су навећи трошкови. Према подацима које је директорица изнела, ЈКП „Лим“ управља са 5 котларница од којих 3 користе мазут, а две угља. Истакла је да се месечно издваја 13 милиона динара за набавку мазута, а 1,5 милион за набавку угља. Оно што комунално фактурише износи 13 милиона, с тим што се не наплати све увек, па је овим путем апеловала на грађане да своје обавезе измирују на време. Такође, директорица

је као проблем истакла и то што није дошло до повећања цена услуга.

Већник **Марко Шљукић** истакао је да је главни проблем ЈКП „Лим“ повећан број запослених у администарцији и да се у наредном периоду мора одрадити нова систематизација радних места. Такође, Шљукић је нагласио да је у плану набавка нове опреме како би се радови на реконструкцији и изградњи нових водовода могли несметано одвијати. Он је говорио и о скорој набавци и увођењу дигиталних водомера.

Одборник **Насо Планић** истакао је проблем водовода у Бродареву који се не решава већ дуже време. Такође, он је изнео став да је хигијена у граду поправљена, док проблеми око исте у приградским насељима нису решени. Када је у питању грејање, он сматра да би требало радити на томе да се направи обједињена топлана и да се грејање обрачунава према потрошњи.

Одборник **Самир Тандир** рекао је да је велики проблем ЈКП „Лим“ систематизација радних места. Док, одборник **Оливер Мрдаковић** сматра да, пре свега, треба да се направе документа која као што су Локални план управљања отпадом и Одлука о испоруци топлотне енергије, како би се стање у овој области побољшало. Одборник Ракоњац сматра да

би топлана на биомасу била промешена инвестиција, као што је то случај у Прибоју и да би требало размотрити топлану на гас, што би уједно изазавло мање загађења.

Седма, осма и девета тачка дневног реда односиле су се на Регионалну санитарну депонију „Бањица“. Директорица овог предузећа **Сузана Шулагих** истакла је да је Општина Пријепоље по уговору учествовала са 1,5 милион у раду ове депоније. Према њеним речима, предвиђени грађевински радови нису довршени због угрожавања далековода, па су се сада стекли услови за поновно добијање дозволе и радове је требало наставити почетком фебруара. Такође, она је истакла да је губитак у прошлој години био 2.614.000 динара због нереализованих прихода. Потом је директорица истакла и да рок за одлагање отпада траје још две године, а одборник Мрдаковић се на то надовезао и рекао да је за тај проблем најбоље решење тражити простор на територији општине на ком би се одлагао отпад.

Десета тачка дневног реда односила се на план рада Дома културе за 2025. годину. Већник **Драган Васојевић** истакао је да су при смањеном буџету ове установе као приоритет издвојене кључне манифестације. Такође, према његовим речима, у плану је да се део просторија ове установе преуреди за потребе

библиотеке. Представници ове установе истакли су да се ове године обележава и 20 година постојања фолклорне групе Дома културе и да тај важан датум треба долчно обележити.

Када је у питању следећа тачка дневног реда која се односила на план рада Музеја за 2025. годину, в.д. директора ове установе **Звонко Мандић** истакао је неколико кључних пројеката којима ће се сам Музеј бавити у овој години. Између осталог, важна су ископавања и истраживања уз помоћ нових технологија, о чему је било речи на седници Општинског већа. Такође, Мандића је рекао да католичка капела није у надлежности Музеја и, смаим тим, не могу радити на њеном очувању. Он је помену и локалитет Дворине на Коловрату на ком се налазе остаци који су запуштени и који нису правилно заштићени. А, помену је и Кућу Хаџипетровића и Мусалу.

Одборник Насо Планић истакао је да је неопходно заштитити и локалитет у насељу Гостун. Док је одборник Ракоњац скренуо пажњу да је Музеј у свом плану изоставио обележавање 150 година од почетка Бабинске буне, што је догађај који би требало обележити ове године.

Медији опет остали „кратких рукава“

Средства предвиђена буџетом локалне самоуправе за информисање и медије смањена за милион динара

ВЕРИЦА КИЈАНОВИЋ
verica@listpolimlje.info

Прошлог петка, на наставку седнице Општинског већа било је речи о расподели средстава намењених информисању. Односно, из буџета предвиђених 5,5 милиона динара за ове сврхе, на Конкурс за суфинансирање производње медијских садржаја ове године опредељено је 4,5

милиона, мање него претходне године. Конкурс је расписан исти дан када је Веће донело одлуку, 28. фебруара, а пријаве се могу слати до 20. марта. Најмањи износ за који медији могу конкурисати је 50 хиљада динара, а највећи 1.500.000.

Председник Општине

Пријепоље **Драго Попадић** коментарисао је ово смањење средстава опредељених за медије и информисање.

„Буџетом Општине Пријепоље за 2025. је било предвиђено 5,5 милиона за информисање. То не значи да је сав новац био распоређен за конкурс. Ми смо, на Општинском већу,

да износ који ће бити опредељен за конкурс за суфинансирање медијског садржаја бити 4,5 милиона, а да ћемо овај милион утрошити, свакако, део за информисање. Мој предлог је да тај милион иде у финансирање неког вида, у сарадњи са НСЗ, праксе за све свршене дипломе. Али, наравно, тек ће

ребаланс буџета показати где ће та средства отићи. Свакако, можда оду опет за информисање, видећемо за шта буде било потребе“, рекао је Попадић.

Приче са Лима

Александар из Шумадије долази да пеца на нашем Лиму



ВЕРИЦА КИЈАНОВИЋ
verica@listpolimlje.info

Овога пута, наша прича спустила се до обала наше прелепе реке, нашег Лима. Које тајне крије обала, а шта то има тако привлачно у води. Своју причу открива за нашу редакцију **Александар, који из Лучана** редовно долази да пеца на Лиму.

Уколико у паузама између заобилажења аутомобила паркираних на пријеполским тротоарима бацимо поглед на обале реке Лим, немогуће је да, поред обиља разноврсног отпада који је окитио ниско растиње, на њима не угледамо бар неколико људи, који наизглед сталожено и усредсређено прате кретање својих струна и пловака, а уствари нестрпљиво и узбуђено ишчекују најмањи покрет штапа.

Неколико топлијих сунчаних дана измамило је на улице шетаче, али су и неки пријеполски угоститељи искористили прилику да по први пут ове године отворе терасе својих локала. Је-

дан од угоститељских објеката на обали реке Лим, а то је у овом случају кључно, могао би се похвалити разноврсном клијентелом. Међутим, добар део те разноврсне клијентеле чине риболовци. Већ са неколико десетина метара, док прилазимо тераси, примећујемо да за два стола седе људи у риболовачким оделима, штапови су наслоњени на столице, а они окренути једни према другима воде жустру расправу. Неко би на први мах помислио да је у питању некаква свађа, али када се приђе ближе, јасно је о чему се ради. Расправа се води о томе где би данас требало “забацили удицу” и где риба боље “ради”. У калкулацији се мора водити рачуна о свим параметрима, о временским приликама или неприликама, о достајају, а најпре о информацијама пристиглим од колега који су од раних јутарњих сати поред Лима.

Већ смо сели за сто, њихова прича нам је занимљива па

помно почињемо да је пратимо. Расправа се наставља, позиви колегама се нижу, информација је све више и одлука је пала. Ужурбано се испијају напници са стола, кроз неколико секунди штапови су у рукама и риболовци по ко зна који пут одлазе према Лиму.

Прво изненађење било нам је да један од њих уопште не живи у Пријеполу. Истину за вољу, већи део свог детињства провео је у нашем граду, али су га околности и животни позив одвели у Шумадију. Ипак, одмах наглашава да користи сваку прилику да дође у Пријеполу. А разлози? Породица, пријатељи и наравно - риболов. Породица и пријатељи, тај део је кристално јасан, тако да се дискусија наставља о риболову. Занимало нас је шта Лим нуди риболовцима што не нуде неке друге реке или језера и да ли је наш саговорник усамљен случај који прође поред много река и језера да би рибу ловио баш на Лиму. Ускочицом

нам, уз осмех, одговара власник локала: “Колико их је само овде седело, а да је једини разлог доласка у Пријеполу био риболов.”, а наш саговорник Александар се надовезује:

“Пецао сам на многим местима популарним међу нама риболовцима, али су Пријеполу и Лим нешто посебно. Лим је сам по себи брза, ћудљива и узбудљива река, па и риболов на Лиму са собом носи дозу адреналина и посебан ужитак. Пецање на Лиму је својеврстан изазов и изискује од риболовца да зна да одабере праву опрему за дате услове, да има доста стрпљења и наравно помало среће.”

Не улазећи превише у детаље риболова, јер о томе могу разговарати само прави znalци, постављамо питање о условима пецања на Лиму. Наши саговорници нам одговарају да у селу Дренова постоји уређена риболовачка стаза, на којој се одржавају и међународна такмичења, али да они

ипак преферирају градско подручје. Објашњавају нам да сви пријеполски риболовци имају неко своје место поред Лима, на које најрадије одлазе и набрајају: Шарамповски мост, Висећи мост, кеј, испод базена. Шаљиво закључују да се само у Пријеполу из кафића силази до реке за неколико секунди и да је Пријеполу један од ретких градова где се може пецати у центру града. Схватамо да у тој шали има много истине и питамо се да ли је у потпуности искоришћен потенцијал Пријепоља за риболовачки туризам.

Хтели ми то или не, морамо признати да су пријеполски риболовци неизоставан део имиџа нашег града. Без њих, обале Лима између Шарамповског и моста код железничке станице биле би и даље једнако лепе, али помало досадне и непотпуне. До неког следећег непланираног разговора са нашим риболовцима - Бистро!

УДРУЖЕЊА

Udruženje žena „Polimlja“

Žene limske doline u borbi za svoja prava

АЊА ПУЗОВИЋ
anja@listpolimlje.info

Udruženje žena „Polimlja“ iz Prijepolja danas je prepoznato kao glas žena limske doline, ali njihov put do toga bio je dug i pun izazova. Sve je počelo 2014. godine, kada su žene, mahom beračice malina, suočene sa teškim radnim uslovima i nestabilnim cenama otkupa, shvatile da se moraju udružiti kako bi zaštitile svoja prava.

“Prvo smo formirali neformalnu grupu beračica malina. U to vreme, 2014. i 2015. godine, proizvodnja maline je naglo porasla, a žene su se pokazale kao najbolji radnici. Radile su od jutra do mraka, ali nisu imale osnovne uslove rada. Cene su stalno varirale, a one su snosile najveći teret. Tada smo shvatile da moramo da se organizujemo i borimo za bolji položaj” objašnjava Binasa Džigal, članica udruženja.

Većina ovih žena nekada je bila zaposlena u fabrikama, ali je tokom devedesetih izgubila posao. Bez mogućnosti za novo zaposlenje, vratile su se na svoja imanja i posvetile poljoprivredi.

“Kuće su bile zapuštene, imanja su propadala, ali su žene odlazile na selo i obnavljale rad na njivama. Ipak, nije bilo lako. Mnoge su bile primorane da se same prekvalifikuju i prilagode novom načinu života” dodaje Džigal.

Shvativši da kao neformalna grupa nemaju mogućnost da ostvaruju svoja prava niti da dobiju podršku lokalne zajednice, odlučile su da formalizuju svoje delovanje.

“Neformalne grupe su ograničene u mogućnostima.

Nismo mogle da konkurišemo za projekte, niti da ostvarimo bilo kakav tretman u lokalnoj zajednici. Zato smo 2016. godine osnovale Udruženje žena „Polimlja“” priča Binasa.

Udruženje okuplja žene iz Prijepolja, Priboja i Bijelog Polja, jer su njihovi problemi i životi slični. Njihova misija od početka je borba protiv siromaštva, prvenstveno siromaštva žena, zatim ekonomsko osnaživanje i zaštita od nasilja.

“Jedan od naših ciljeva je i veće uključivanje žena u društveno-politički život, ali to ide jako sporo. Pored toga, bavimo se ekologijom i zalaganjem za zdraviju životnu sredinu. Mnoge naše članice bave se proizvodnjom zdrave hrane i tradicionalnih rukotvorina, i zato smatramo da je ključno da im pomognemo u plasiranju njihovih proizvoda” naglašava Džigal.

Borba za ekonomsku nezavisnost žena

Siromaštvo žena u Prijepolju jedan je od najvećih problema, a uzrok tome je nedostatak mogućnosti za rad i napredovanje.

“Žene su devedesetih godina ostale bez posla i došle na prag siromaštva. Nisu imale od čega da doprinesu porodici, jer su prilike za rad i prosperitet kod nas male. Naš cilj je bio da im pomognemo da kroz preradu svojih proizvoda ostvare veću zaradu” objašnjava Džigal.

Udruženje se trudi da ženama otvori put ka tržištu i plasiranju domaćih proizvoda van zemlje.

“Smatramo da bi izvoz mogao da im obezbedi sigurniju



Detalj sa edukativne aktivnosti udruženja

budućnost, i to ćemo posebno potencirati u narednom periodu” ističe ona.

Kako bi povećale vidljivost žena iz ruralnih krajeva, 2022. godine organizovale su sajam domaćih proizvoda i rukotvorina „Kupujmo domaće“.

“Htele smo da skrenemo pažnju na žene sa sela i omogućimo im da predstavljaju svoje proizvode. Sajam je održan 15. oktobra, na Svetski dan žena sa sela, što mnoge žene nisu ni znale. Nažalost, prošle godine nismo dobile podršku opštine za nastavak ovog projekta, iako smo konkurisale za sredstva” kaže Džigal.

Uprkos tome, ove godine planiraju da ponovo organizuju sajam, uz dodatne

edukacije.

“Pre sajma ćemo organizovati obuku o tome kako da naprave svoju robnu marku, deklaraciju i kako da marketinški predstavljaju proizvode. Takođe, pokušaćemo da žene odvedemo na neki veći sajam u Beogradu, gde bi mogle da steknu nova iskustva i ideje” dodaje ona.

Društveni angažman i borba protiv stereotipa

Udruženje „Polimlja“ nije posvećeno samo ekonomskom osnaživanju žena, već se bavi i društvenim pitanjima. Njihov projekat „Zajedno protiv nacionalizma“ pokrenut je nakon što su u Prijepolju primetili porast netrpeljivosti među mladima.

“U razgovorima se često žene i majke okrivljuju za ponašanje omladine. Mi smo želele da istražimo koliko je to tačno i zato smo uključile škole, roditelje i institucije u ovaj projekat. Planiramo i edukativne posete mestima od istorijskog značaja, kako bismo mladima približile značaj zajedničkog života” kaže Džigal.

Pored toga, 2018. godine realizovale su projekat o uticaju verskih zajednica na život žena.

“Smatramo da žene treba da imaju sva građanska prava, ali ih verske zajednice često sputavaju. Ograničenja su uglavnom usmerena na žene, i to je nešto o čemu se retko govori” navodi ona.

Žene u Prijepolju i dalje nevidljive u politici

Jedan od ključnih problema na koji udruženje ukazuje jeste nedostatak žena u političkom i društvenom životu Prijepolja.

“U opštinskom veću nema nijedne žene. Smatraju da ne postoji nijedna obrazovana i stručna žena koja bi mogla da sedi tamo. Još gore, niko se zbog toga i ne buni. U porodici je slično” žene rade, ali poštovanje za njihov rad ne postoji – kaže Džigal.

Smatra da su žene, usled konstantnih prepreka, izgubile volju da se bore za svoja prava.

“Prihvataju niže pozicije i ne pokušavaju da se izbore za bolje. Mi želimo da ih osnažimo i podstaknemo da same odlučuju o svom životu” dodaje.

Podrška ženama i poziv na saradnju

Udruženje „Polimlja“ otvoreno je za svaku ženu koja traži pomoć, savet ili podršku.

“Smatramo da žene treba da se izbore za svoja prava. Ako im je potrebna pomoć, neka se obrate bilo kojoj instituciji – čak i mesnoj zajednici za početak. Svaka pomoć je značajna” poručuje Džigal.

Njihova misija ostaje ista – osnaživanje žena Limske doline, borba protiv siromaštva i nasilja, i stvaranje prilika za dostojanstven život. Uprkos izazovima, ne odustaju, jer znaju da samo zajedničkim radom mogu ostvariti promene.



Sa okruglog stola udruženja

СПОРТ

Кошарка из угла тренера

Пријепоље нема услове за бављење професионалним спортом, све је на аматерском нивоу, а тако и треба да остане



БЕРИЦА КИЈАНОВИЋ
verica@listpolimlje.info

Кроз разговор са познатим и омиљеним кошаркашким тренером у Пријепољу, Игором Голубовићем, стекли смо утисак како је то бавити се спортом у малој средини и, пре свега, како је то трудити се да се тај исти спорт одржи и да се што више деце заинтересује за тренинге и здрав стил живота. Голубовић нас је увео у свој свет тренера у Пријепољу који треба да буде и пријатељ играчима и одговорно лице клуба. Како изгледа кошарка у Пријепољу гледано његовим очима?

Када си почео да се бавиш кошарком и како?

„Као и сваком детету, кошарка ми није била први спорт. Први спорт којим сам се бавио био је фудбал, касније кошарка. Први пут сам се са кошарком срео на часовима физичког васпитања и теренима. А у време мог одрастања су нам узор били наши репрезентативци и легендарни кошаркаши Мајкл Џордан и Меџик Џонсон, у новије време Карлос Делфино. Касније сам кошарку почео да тренирам са другарима из одељења, заволео и остао да се бавим њоме и дан данас“.

Да ли је овај спорт за тебе страст или посао?

„За мене је кошарка пре свега страст, јер посао који радиш можеш да волиш или не. Али кошарка је нешто за

шта сам везан и нешто без чега не бих могао да функциолишем. Јер и кад немам тренинге, утакмице, не прође дан да не погледам неку кошаркашку утакмицу на телевизији НБА лиге, Евролиге, нижих лига“.

Како си дошао до позиције тренера?

„Гашењем КК „Пријепоље Беопретола“, где смо тренирали као клинци и играли млађе категорије, позван сам од стране тада мог првог тренера Томашевића у новоосновани клуб „Милешевац“ нешто после 2001. године са још једном другом, као помоћ у раду са великим бројем деце. Клуб је основао велики заљубљеник у овој спорт Раденко Стељић. На почетку сам мислио да се нећу много ту задржавати, јер сам имао жељу да студирам историју. Међутим остао сам „Милешевцу“ веран од првог дана до дан данас. Имао сам пар одлазака у „Златар“ из Нове Вароши, „Слодес“ Београд. Иако је било и неколико покушаја да се оснују неки нови клубови у граду у међувремену, ја сам остао тамо где сам и почео. Сад верујем и знам да сам учинио праву ствар“.

Да ли је лакше радити са аматерима или професионалцима?

„Имао сам прилику да радим и са једнима и другима. Пријепоље нема услове

за бављење професионалним спортом, све је на аматерском нивоу, а тако и треба да остане. Ако радиш поштено и ако си предан у раду, мени је исто, нема разлике. Кошарка је мени лично много дала, доста познанстава, контаката и пријатељстава, па сматрам да на неки начин помажући и развијајући неке нове клинце, тај дуг и враћам“.

Да ли је веће задовољство радити са децом и младима или са старијим групама и сениорима?

„Кроз свој тренерски посао, веће задовољство ми је било у раду са децом и млађим категоријама, зато што деца више цене шта радиш за њих и колико им се посветиш. Док су сениори нека друга прича, поготово тај ниво. Ја сам увек за сениорске екипе у којима има бар шест, седам играча јуниорског узраста. То онда има смисла“.

Шта би издвојио као отежавајућу околност тренутно у свом раду као кошаркашког тренера?

„Највише бих волео да се само бавим тренерским послом. Али, стицајем околности, обављам функцију и председника клуба. Тачније, ја сам осми председник од оснивања. Мој посао није само терен, већ и око њега, организација клуба, утакмице као и брига за преко 140 чланова клуба и трене-

ра. Посао као председника клуба ми такође даје за право и обавезу да радим и на популаризацији кошарке међу младима, што и као појединац чиним. Ту, пре свега, укључујем организовање пријатељских и меморијалних турнира у кошарци и баскету 3х3. Ту пре свега морам да истакнем дугогодишњег тренера нашег клуба Његоша Новковића, који годинама несегично одваја време како би клуб и активности око клуба савршено функционисале“.

Како коментаришеш тренутно стање у спорту и кошарци у Пријепољу, шта би могло да се унапреди?

„Тренутно стање у спорту у Пријепољу мислим да иде у добром смеру. Има много горећих проблема који морају да се решавају, сад је и ту Установа за спорт и надам се да ће укључити више. Стање у кошарци у Пријепољу је мање-више добро. Мушка кошарка има велику масовност, јер из квантитета може да се тражи квалитет. Пријепоље је расадник талената, што показују многи дечаки који су прошли кроз наш клуб, а задуживали су и дрес репрезентације у млађим категоријама. Генерално, мушка и женска кошарка у нашем граду имају добру организацију, као и резултате. Инфраструктура је јако битна. Општина Прије-

поље ради на овоме, имамо велики број отворених терена са одличним подлогама за тренинге. Напокон захваљујући напорима Општине и Спортског савеза Пријепоље 2020, што бих ја рекао, „ослободили“ смо Спортску дворану за тренинге и утакмице. Термини се после више од 20 година не плаћају“.

Какве су нове генерације које тек сасављају као спортисти и млади људи?

„У времену дигитализације и друштвених мрежа, када су многе ствари доступне, сви ми који представљамо нешто у спорту морамо бити друштвено одговорни и укључивати што више деце да се баве спортом. Не морају они да буду сви врхунски спортисти, битно је да буду добри људи и одговорни чланови друштва. Ту треба да се укључи породица, школа, клубови. Једном речју сви. Тешко је радити са новим „модерним генерацијама“ који сада имају све на дохват руке. Нама тренерима треба да буде примарни задатак и успех ако их убедимо да заволе било који спорт. Моји сарадници и ја покушавамо да се посветимо баш тим младим спортистима од којих ће једног дана бити доктора, војника, професора итд, јер не могу сви они бити врхунски спортисти“.

Спорт / Обавештења

Košarka (muška)

Nedelja,
2. MART

Druga RL Zapad 1 B

Mileševac **75**
Prijeplje

Sevojno **68**
Sevojno

MIKOVIĆ 18 poena
STAŠEVIĆ 17 poena
ČELEBIĆ 11 poena
KAŠERIĆ 11 poena

POZ.	TIM	BOD
1	Student	28
2	SKU Pet Plus	26
3	Morava	22
4	Crnokosa	28
5	SU Hils Akad.	26
6	Play off doo	22
7	Takovo	28
8	Mileševac	26 ▲
9	Sevojno	22 ▼
10	Sloga	22

NAREDNA TAKMIČENJA

Košarka muškarci

Mileševac

Student

8.3.2025
17.30

Košarka (ženska)

Nedelja,
2. MART

Prva ŽRL Jug A

SU Hils Akad. **38**
Ivanjica

Mileševka **66**
Prijeplje

Odbojka (ženska)

Nedelja,
1. MART

Druga liga Zapad

Trendtex **0**
Prijeplje

Lotus **3**
Čačak

Omladinska futsal liga

PP 192

Forum

11.3.2025

Podržite napore očuvanja lista

Kako bi neometano mogli da nastavimo da izlazimo potrebna nam je podrška Prijepoljaca i Prijepoljki širom Srbije a i šire. Pred nama je velika odgovornost da očuvamo integritet i kredibilitet novina kao što je "Polimlje". Svesni smo odgovornosti koje imamo, neprestano se usavršavajući i prilagođavajući novim tendencijama informisanja. Ostvarujući nezavisnost informisanja potrebna nam je podrška čitalaca, kako svojim predlozima tako poverenjem kroz pretplate. Kako bi olakšali proces, u prilogu su modeli uplatnice i kodova za mobilne banking aplikacije. Molimo Vas da popunite i polje sa Vašom poštanskom adresom kako bi je koristili za slanje listova.

Polugodišnja pretplata



NBS IPS QR

Godišnja pretplata



NBS IPS QR

НАЛОГ ЗА ПРЕНОС			
платилац	шифра плаћања	валута	износ
	289	RSD	=2500,00
сврха плаћања Polugodišnja pretplata			
рачун платиоца			
модел и позив на број (аудуђење)			
рачун приматоца 325-9500600030786-36			
модел и позив на број (одобрење)			
потпис платиоца/приматоца			<input type="checkbox"/> КИТНО
место и датум пријема			датум извршења

Образац бр. 3

НАЛОГ ЗА ПРЕНОС			
платилац	шифра плаћања	валута	износ
	289	RSD	=5000,00
сврха плаћања Godišnja pretplata			
рачун платиоца			
модел и позив на број (аудуђење)			
рачун приматоца 325-9500600030786-36			
модел и позив на број (одобрење)			
потпис платиоца/приматоца			<input type="checkbox"/> КИТНО
место и датум пријема			датум извршења

Образац бр. 3

ПОСЛЕДЊА ФОТО ВЕСТ



Пријатељи из
адолесцентског клуба
Френд су припремили
изненађења за 8. март

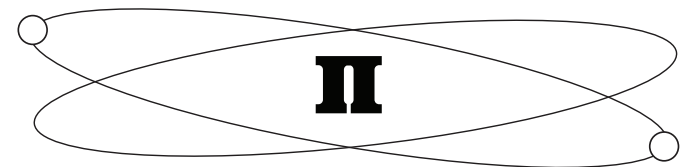
Обавештење за читаоце

Молимо Вас да све огласе, помене, апеле или текстове о проблемима доставите до 12.3 најкасније до 14 часова лично у редакцији листа или емаилом на polimlje@gmail.com

RED VOŽNJE

Prijeplje — — Beograd

18:15	JANJUŠEVIĆ PRIBOJ	00:15
22:40	TRANS-JUG	05:20
23:50	BOŽUR	06:00
02:15	GAGA TURS ZLATIBOR	07:04
02:55	JANJUŠEVIĆ PRIBOJ	08:20
05:15	ROYAL TRAVEL	10:30
06:40	GAGA TURS ZLATIBOR	12:02
10:05	GAGA TURS ZLATIBOR	15:40
10:10	JANJUŠEVIĆ PRIBOJ	15:45
10:10	JANJUŠEVIĆ PRIBOJ	15:45
13:30	GAGA TURS ZLATIBOR	19:02
13:30	BANBUS	20:00
14:45	JANJUŠEVIĆ PRIBOJ	20:30
15:40	GAGA TURS ZLATIBOR	20:52
16:10	JANJUŠEVIĆ PRIBOJ	21:10



Пратите нас на интернету

Instagram : [list.polimlje](https://www.instagram.com/list.polimlje)

Facebook : [List Polimlje](https://www.facebook.com/ListPolimlje)

X : [list_polimlje](https://twitter.com/list_polimlje)

сајт листа : listpolimlje.info

Сајт листа је допуњен секцијама за помене на интернету.

Такође обавештавамо да су све архиве Полимља од 2008. године доступне у ПДФ издању.

Уколико имате додатних питања, желите да објавите оглас или имате интересантну тему, пишите на polimlje@gmail.com

Пријеполци ван Пријепоља



ŠEJLA RONDİĆ

Želela sam da Prijepolju udahnem život i vratim «ono nekad» što je bilo

ВЛАДИМИР БАБИЋ
redakcija@listpolimlje.info

Ovoga puta, naša zanimljiva i nadahnuta sagovornica Šejla Rondić, doktorantkinja arhitekture, dizajnerka, govorila je o svom iskustvu u svetu, ali i u svom rodnom gradu.

Čime se bavite i gde obavljate svoje delatnosti?

„Moja struka je arhitektura i urbanizam. Specijalista sam za sportske stadione i radim za FIFU i za još jednu nemačku kompaniju pod nazivom „Albert Speer & Partner ASP“. Projekti se rade svugde po svetu, a ona je i u Hong Kongu, Rijadu i Dubaiju. Dizajn enterijera je moj hobi i dodatna zarada.“

Zašto baš arhitektura?

„Rekla bih zahvaljujući podršci svojih roditelja. Pre svega, mislim na podršku u ranom detinjstvu, odakle, po mom misljenju, sve i polazi. Kao dete sam volela da šaram zidove i umesto kazne ili vike roditelja, dobijala sam dozvolu da nastavim. Samim tim, moja kreativna strana je nastavila još više da se razvija, a ne suzbija. Oduvek sam znala da ću ići tim nekim pravcem, za mene tad nedefinisanim. Nakon gimnazije koja je u tadašnje vreme bila jako stroga i potkovana oštrim znanjem profesora, moj nedefinisani pravac dobija jasnu smernicu-studije arhitekture. Zašto Novi Pazar? Iskreno, moja želja, kao i većine mojih školskih drugara bila je Beograd, možda Novi Sad. Kao odličan đak, sa visokim prosekom ocena i dobro odrađenim prijemnim, imala sam pravo na budžet i studije u

svim univerzitetskim gradovima. A, Pazar je bio najbliži mojoj porodici i mom Prijepolju. Ali, ako me pitate da li je fakultet u Novom Pazaru bio pravi izbor, svakako da jeste. Profesori su svoje znanje jako dobro prenosili na one koji su slušali i na one kojima je to bilo bitno. Mislim da rezultati govore za sebe. Nijedan fakultet i nijedna diploma ne mogu čoveka napraviti znancem niti mu doneti uspeh preko noći. Rekla bih da je diploma neophodna baza za dalji životni napredak. Čovek uči dok je živ. Nakon fakulteta, bilo je potrebno usavršiti nove programe, raditi na projektima različitog karaktera i na različitim podnebljima, „krasti“ znanje od drugih, pametnijih i iskusnijih ljudi, čitati, informisati se.“

Kako se posao razvijao i kako ste napredovali? Zašto Nemačka?

„Početak moje karijere je bio u našoj Srbiji. Zatim u Crnoj Gori, Nemačkoj, Italiji, Švajcarskoj. Projekti su onlajn platformom lančano dopirali dalje. Firma u kojoj radim mi je ponudila rad na naprednom nivou i na svetskim projektima. Volim izazove i volim da zaradim dobro, volim stabilnost, rad i strogu disciplinu, a Nemačka je država koja mi je to obezbedila. Pokrenula sam i svoju građevinsko-arhitektonsku firmu, uz podršku mog životnog partnera „Fine Forms“. Želim da iskoristim maksimalno svoj potencijal, koji svakim novim saznanjem pomera limit, kao

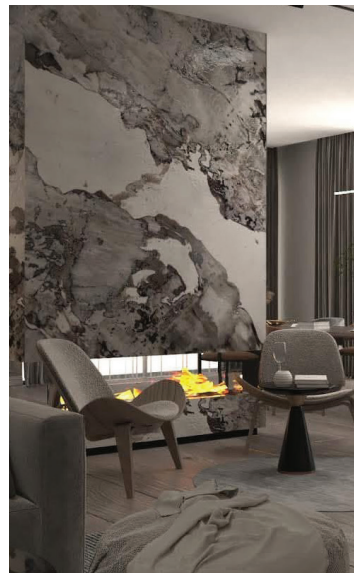
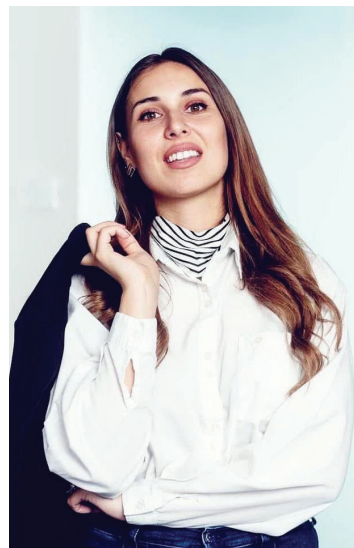
i potencijal države, naravno. Nemačka je moja sigurna luka. Nadam se da će tako i ostati. Ako ne, išla bih onamo gde je bolji život.“

Šta nam možete reći o svom projektu za redizajn parka Narodnih heroja?

„Ideja je bila isključivo moja i razrađena do detalja. Razgovarala sam sa ljudima, radila na projektu, pisala rad o tome, pokrenula masu. Zahvaljujući arh. Nebojši Glišiću, koji je sam ponudio pomoć, uspeali smo da dođemo do cilja. Moja namera je bila jasna i čista. Želela sam samo da deca budu srećna i da dane provode vani. Želela sam da omladinu i starije pokrene i ujedini sport. Želela sam da se penzioneri druže uz šah. Želela sam da mama i osobe sa invaliditetom mogu nesmetano funkcionisati. Želela sam da Prijepolju udahnem život i vratim “ono nekad” što je bilo. Bar deo. Da li Prijepolje cenit? To mi nije bio cilj. Želim da Prijepolje moje ideje oživi. Prošle godine na leto sam sedela i posmatrala. Bilo je dosta dece, omladine, starijih, dosta mama sa bebama i baš sam bila srećna zbog prizora i ponosna na sebe.“

Šta je to što biste želeli da postignete kao krajnji cilj u životu?

„Mislim da je želja svih nas da ostavimo nešto iza sebe. Nije važno da li je to zgrada, skulpturalno delo, drvo ili dedina livada. Svi prizeljukujemo trag. Nije važno da li će moje



ime da stoji na komadu metala ili bilbordu, važno je da donese nekome radost i sreću, ili pak olakšan život. Da, volela bih da u svojoj zemlji ostavim dušu.“

Kakav je Vaš odnos prema Prijepolju sada i da li imate želju da češće u njemu boravite?

„U Prijepolju bih bila jako često. Ali, vremenom, mi sve manje nedostaje. Ne znam da li je postalo navika ili mi se zaista više ne dopada stanje u gradu. Ono što kao posmatrač vidim, mada mislim da i ljudi koji su izloženi situaciji takodje vide, jeste da znanje, naporan rad, želja za ličnim a i kolektivnim napretkom nije u prvom planu, već negde „iza šanka“, ili kod kuće. Diploma kao dekorativni predmet krasi mnoge domove naših ponosnih roditelja. Previše se daje prostora onom kome najmanje isti treba dati. Previse odjednom bahatih ljudi, ljudi koji su spremni istog momenta na svađu, ljudi koji ne komuniciraju prvenstveno, previše lenjih ljudi, koji izbegavaju rad, ali traže da budu plaćeni. Previse kafenisanja, previše priče, a premalo delovanja.“

Šta biste preporučili prijateljima u Prijepolju?

„Uglavnom nisu tu. Ono što je ostalo, oformilo je već svoj život, tako da nema prostora za savetovanje. A mladima bih savetovala da ako oni ne promene situaciju, mi sigurno nećemo. Ja sam pokušala.“



**БРОЈ
3035**

Издавач:

Информативно предузеће д.о.о.

Полимље

Полимска 1, Пријепоље

Директор и главни и одговорни

уредник:

Владимир Бабић

Редакција:

Верица Кијановић

Компјутерска припрема:

Есад Мушкић

Претплата:

годишња 5000 динара,
полугодишња 2500 динара

Претплата у иностранству:

10000 динара

Путем интернета:

5000 динара (PDF)

Можете се претплатити и путем онлајн сервиса novinarnica.com

Телефон: 033/712555

Емаил: polimlje@gmail.com

Веб: listpolimlje.info

Инстаграм: @list.polimlje

X: @list_polimlje

Фејсбук: Лист Полимље

Жиро рачун:

ОТП Банка
325950060003078636

Штампа:

Графокартон Пријепоље
033/710 009

Тираж:

300 примерака

ПОЛИМЉЕ
Лист за друштвена и политичка питања

Од 1. фебруара 1932. до 1. јануара 1938. године у Пријеполу су излазили напредни листови „САНЦАК“, „РАШКА“ и „НОВИ САНЦАК“. После рата први лист се појављује 1. марта 1952. године под именом „ГЛАС ПОЛИМЉА“. Од 1. маја 1953. године лист мења име у „ПОЛИМЉЕ“ и тако излази до 27. јануара 1979. године. 1. маја исте године поново је покренут лист „ГЛАС ПОЛИМЉА“ који од 29. децембра 1989. године мења име у „ПОЛИМЉЕ“. Указом Председника Републике од 16. маја 1977. године „Полимље“ је одликовано орденом братства и јединства са сребрним венцем. YUISSN0351-8175